

NA KRATKO

KANDIDATI ZA OBCINSKI ZBOR OBCINSKE SKUPSCINE TRBOVLJE

V volilni enoti Dobovec, Ključevca, Zupa, Skofja riža, Završe: Franc Sinkar in Jože Knez; Kolodvorska cesta in Vodenska cesta vključno s številki od 1 do 11 ter 13, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 in 24): Martin Ozis; Kolonija 1. maj (12, 14, 16 in od 25 dalje): Vlado Gašparut; Trg svobode: Anton Kočar in Marjana Klenovšek; Ulica 1. junija, Rudarska cesta, Pod ostrim vrhom, Glöbušak, Klek (1, 2, 3, 4): Jože Laznik; Gimnazijska cesta (od 1 do 14), Vreškovo, Majcenova cesta, Ojstro (od 1 do 22): Franc Fakin in Edvard Bravec; Savinjska cesta, Golovec: Stefan Petek in Natalija Sitar; Kovinarsko naselje, Cesta Tončke Čečeve, Keršičev hrib: Jože Cestnik in Lado Ländić; Klek, Planinska vas, Prapreče, Partizanski vrh, Cebine: Mirko Srubar, Franc Rajšek in Ivan Bokal; Gabersko, Knezdol (razen številki 34, 35, 36, 37 in 38), Vrhe: Ivan Kreča.

SEMINAR ZA VOLILNE KOMISIJE

V konjiški občini so za vse člane volilnih komisij priredili posebne seminare, tako da v nedeljo pri neposrednih volitvah v občinski in republiško skupščino ne bo nepotrebnih zapletitjav.

SEJA SKUPSCINE

V torek je bila v veliki dvorani hmeljarskega doma v Zalcu seja obeh zborov skupščine občine Zalec. Odborniki so med drugim razpravljali o problemih s področja zdravstva in socialnega varstva, o proračunu za prvo tromesečje in o odloku za določitev najvišjih malo-prodajnih cen za prehranbene proizvode ter kurivo in o oblikovanju cen komunalnih ter obrtnih storitev. Po razpravah so odborniki sprejeli več odlokov.

NOVI SODNIKI

Na svoji zadnji seji je občinska skupščina Slovenske Konjice izvolila za sodnike Ludvika Vidmarja diplomiranega pravnika in že zdaj sodnika na konjiškem sodišču, Lilijano Kladnik, diplomirano pravico in sodnico pri sodišču ter Marjana Finka, diplomiranega pravnika, zdaj zaposlenega v Celju. Ker pa je dosedanji predsednik sodišča Ludvik Gorenjak odšel na novo službeno mesto, je občinska skupščina na njegovo mesto izvolila sodnika Ludvika Vidmarja.

TRBOVELJSKI VODOVOD

V začetku marca letos je začelo trboveljsko podjetje »Komunalna« polagati cevi, ki bodo stekle do Petrola. Zdj pričakujejo še novo črpalko. S temi deli predvidevajo boljše oskrbo z vodo, saj se bo med drugim tudi znatno povečala količina vodnih virov Mitovškovega slapa.

Za vodovodna dela, ki so jih opravili v letu 1966 in tudi za letošnja dela, uporabljajo denar iz vodnega prispevka in z deležem Komunalne Trbovlje. Oskrba z vodo je skupni interes vseh občanov, zaradi tega pa je toliko bolj nujno, da bi vsi redno vplačevali vodni prispevek, ker bi tako zagotovili nemoteno nadaljevanje del za rekonstrukcijo vodovoda.

KAKO NAPREDUJE KEMIČNA INDUSTRIJA V HRASTNIKU

Kotlarna - srce razvoja

Tovarna kemične industrije v Hrastniku šteje med najstarejše tovrstne obrate na Balkanu, saj je začela delovati že sredi prejšnjega stoletja. Bistvene spremembe so nastopile v letih 1961-62, ko so opravili temeljito rekonstrukcijo tovarne. Z rekonstrukcijo so spremenili asortiment proizvodnje in ga prilagodili potrebam sodobne industrije v Jugoslaviji.

Danes proizvajajo v tovarni fosforno kislino, iz katere izdelujejo fosforne soli, ki so osnovna surovina za industrijo pralnih sredstev in pomožna sredstva v usnjarski, tekstilni, celulozni in prehrambeni industriji. Pomemben proizvod je tudi tekoči klor, ki ga potrebuje industrija, zatem saina kislina, natrijev lug in natrijev hipoklorid.

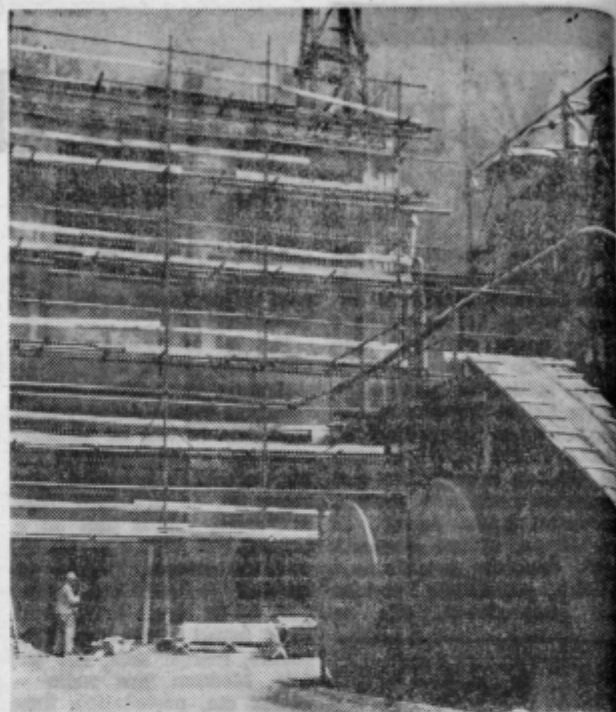
Tovarna proizvaja predvsem za domači trg, četudi je v zadnjih letih povečala prodajo v tujino, predvsem v Svico in Italijo, nekaj pa tudi na kirirsko področje. Uspehe in razvoj podjetja bodo najbolje ponazorili nekateri podatki, ki kažejo napredek od 1964 do 1966. leta. V tem obdobju so povečali bruto produkt za 45 odstotkov, celotni dohodek na za-

poslenega za 48 odstotkov, čisti dohodek na zaposlenega za 60 odstotkov, produktivnost za 29 odstotkov in ustvarili za 63 odstotkov večje sklade. Vse to so zmogli seve ob nenehnem izpopolnjevanju organizacije dela in s povečano proizvodnjo, kakor tudi boljšo tehnologijo.

Takšen razvoj in napredek pa je omogočil tudi povečanje osebnih dohodkov. Leta 1964 je bil povprečni osebni dohodek 52.246, leta 1965 še 69.840 in lani 99.610 starih dinarjev.

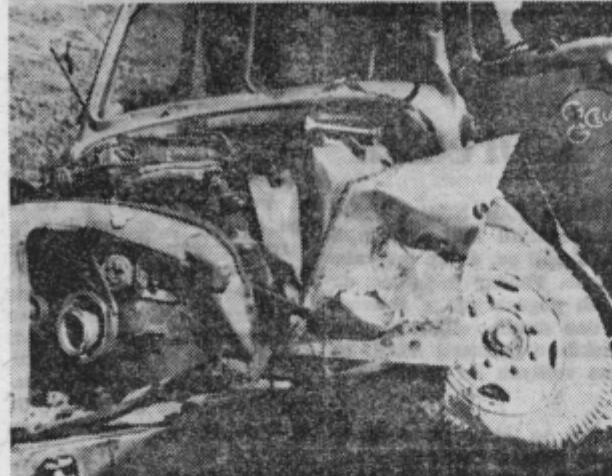
Tovarna je začela z nadaljnjimi deli za razširitev proizvodnje in uvajanjem finalizacije nekaterih proizvodov že leta 1966, ko so pričeli graditi novo kotlarno — osnovni energetski vir. Dograjena bo letos julija in bo pogoj za nadaljnje širjenje proizvodnih zmogljivosti.

H. SAVODNIK

Zaključna dela nove kotlarne v TKI Hrastnik, ki bo dograjena letos julija.

23. APRILA VSI NA VOLITVE

Najhujša prometna nesreča, ki se je zgodila pred dnevi v Frankolovem, se ni čisto razjasnjena. Rezultat pa je jasen: več milijonov starih dinarjev škode. Ob tem se kljub raznim trditvam vsiljuje vprašanje, ali morajo vozniki tovornjakov pri vleki poškodovanih vozil res voziti s tolikšno hitrostjo, da lahko povzročijo takšno škodo. Dejstvo, da je bilo vozilo poškodovano, že dovolj zgovorno priča in terja previdnost. Pet poškodovanih vozil še danes povzročajo komentarje, medtem ko prizadeti poskušajo omiliti vzroke. Posnetek prikazuje poškodovana vozila nekaj minut po razdejanju.

Foto: Grmovšek

Goljufal zaradi pijače

Pred kratkim se je pred Občinskim sodiščem v Celju zagovarjal dvaintridesetletni Gunzek Anton iz Močivnega pri Radečah. Obtožni predlog ga je bremenil dveh kaznivih dejanj goljufij, ki jih je obdolženi storil na škodo Dominika Godlerja in Stanislava Slimška iz Laškega. Od obeh si je sposodil denar v skupni vrednosti 260 ND s pretvezo, da ga rabi za nakup pohištva. Obdolženi je priznal, da rad pije, vendar ni povedal, da je sposojeni denar porabil za pijačo. Uslužbenec postaje milice iz Radeč, ki je privedel obdol-

ženca na obravnavo, je povedal, da ima Gunzek na vesti še enajst kaznivih dejanj goljufije in bo za ta dejanja še odgovarjal pred sodiščem. Sodišče je Gunzeka spoznalo za krivega in ga je osojilo na štiri mesece zapora, povrniti pa mora tudi stroške kazenskega postopka in vrniti denar oškodovancema.

Prekupčevanje z zlatniki

Tričlanski senat Občinskega sodišča v Celju je obrav-

naval tudi primer Djordja Ješića iz Velike Kamenice (SR Srbija). Obdolženi je od nekega delavca iz Cinkarne kupil nekaj zlatnikov, nekaj pa jih je kupil od neznanne osebe na železniški postaji v Beogradu, čeprav za to ni imel dovoljenja pristojnega organa. Po lastni izjavi je Ješić potreboval te zlatnike za nakit svoje trinajstletne hčerke, dejal pa je tudi, da je v njihovem kraju običaj, da mlada dekleta nosijo bogat nakit, s katerim hodijo na »igranke«; tudi poročijo se ponavadi že v teh letih. Sodišče je glavno obravnavo preložilo za nedoločen čas zaradi izvedbe dopolnilnih dokazov.

V. Vidmar

KIPEC KURIRJA JOVICE V PODČETRKTU

V življenje z bogato doto

Konec minulega tedna je prišlo v Podčetrtek še eno, tokrat največje priznanje pionirjem osnovne šole za njihovo domiselno, vsestransko in uspešno izvenšolsko dejavnost. Najvišjo jugoslovansko nagrado — kipec kurirja Jovice — je prejela osnovna šola v Podčetrtku za uspehe na področju izvenšolske dejavnosti v letu 1966. V Sloveniji je doslej osvojil tako priznanje pred štirimi leti šolski kolektiv osnovne šole Hudinja v Celju.

Pionirji odreda Treh talcev šole v Podčetrtku so prevzem kipa kurirja Jovice spremenili v veliko slovesnost, radosten praznik, ko so lahko tudi številnim gostom prikazali vsaj delček svojih dejavnosti in praktično funkcioniranje šolske samouprave. Besedo so imeli izključno otroci sami in še kako uspešno so jo speljali do konca.

Najprej so se predstavili njihovi voditelji; vsi po vrsti od predsednika šolske skupnosti, načelnika pionirskega odreda, radijske napovedovalke, predsednika šolske zadruge, vodji posameznih dejavnosti, pomočnica računovodstva v šolski knjigarni in še in še. Vsak od njih bi mogoče veliko povedati o delu posameznih skupin. Kaj vse delajo so skušali prikazati med posameznimi razlagami. Tako so nastopili domači lutkarji, pa trije pevski zbori, pa kar štirje tamburaški zbori, harmonikarji, predstavili so se tudi z odlomki iz domiselne revije lepega vedenja... Toliko je bilo vsega, da sta se televizijski reporter Ivo Zorčič in snemalec Božo Vranešič med izvajanjem programa krepko spotila. Ob koncu so nam povedali, da bi prikazali še to in ono, če bi lahko slovesnost pripravili pred šolo. Vseeno bilo je toliko zanimivega, lepega, da je kar težko verjeti, kako zmore en sam šolski

kolektiv realizirati v prostem času na desetine različnih koristnih dejavnosti. Mladim bo to, poleg šolskega znanja, lepa dota na pot v življenje. Višek slovesnosti na osnovni šoli v Podčetrtku je kaj-

pak bila svečana predaja kipa kurirja Jovice. Le-tega je načelniku pionirskega odreda Treh talcev Sandiju Rennerju izročil predsednik Zveza prijateljev mladine Slovenije Stane Repar. Pravtako je bil ob tej priložnosti odlikovan z zlato značko Zveze prijateljev mladine učiteljski kolektiv na šoli v Podčetrtku, ki je znal v teh letih vzbuditi v mladih srcih svojih učencev toliko zanimanja in volje za izvenšolsko delo, ta pomemben člen v vzgoji in oblikovanju mladega človeka. F. K.

MAGDA KOČAR, KANDIDAT ZA REPUBLIŠKI ZBOR — CELJE

Premalo skupnega dela

VPRASANJE: Ze iz dosedanjega dela v republiški in zvezni skupščini imate veliko izkušenj. Kako ste se vživel v to delo in kaj menite o delu, vlogi in uveljavljanju poslanca v skupščini?

ODGOVOR: V skupščinsko delo sem se kljub težavam vživel. Delo poslanca zahteva širše poznavanje doma vseh problemov, ki se v skupščini zvrstijo. Razumljivo pa je, da se ne more noben poslanec do podrobnosti seznaniti s kompleksom vseh vprašanih gospodarskega in negospodarskega področja. Zato so poslanci grupirani v posamezne odbore. Uveljavljanje poslanca pride do izraza predvsem v delu teh odborov. Tu se izmenjajo mnenja in tu dobi zakon dokončno obliko. Seveda pa je še možnost pri sprejemanju zakona v zboru z razpravo opozoriti na določene probleme ali z amandmajem spremeniti nekatera določila zakona.

VPRASANJE: Kaj sodite o delu poslanca na terenu?

ODGOVOR: Menim, da smo poslanci pri svojem delu vse premalo organizirani. Poslanci se premalokrat pogovarjamo o skupnih stališčih; posamezniki pa iščemo sodelovanje z občinsko skupščino in družbeno političnimi organizacijami. Pred štirimi leti smo imeli klub poslancev in dogovorili smo se za sodelovanje, vendar je to žal zamrlo. Osebo nisem nikoli imela nobenih

težav, kar se tiče sodelovanja. Povsod sem se lahko pogovorila o zadevah, ki jim sama nisem bila kos. Volivci čisto kritizirajo, da poslanci ne prihajajo mednje, vendar bi včasih obrnila to kritiko na volivce same. Tam, kjer so volivci vabili poslance na razne seje ali sestanke, so se poslanci zanesljivo odzvali. Nepovabljen pa poslanec ne more na teren, niti v delovno organizacijo, saj ne ve, kje bo kak sestanek in o čem bodo na njem govorili. Poslanec čisto pač ne more reševati posameznih zahtev in želja svojega volilnega območja, zlasti še, če so ta v nasprotju s splošno politiko ali interesi republiške skupnosti. Ljudje to tudi razumejo. Marsikdaj pa pride zlasti na deželi do zadev, ki jih lahko rešujemo v okviru občine in je v takih primerih nujno, da poslanec pozna svoje volilno območje in njegove probleme.

-mb